

РЕШЕНИЕ

№ 564

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11752** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на С. К., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, принудително настанен в СДВНЧ – Любимец, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш. от АК Х., срещу Заповед № 6865ОЧ-82 от 09.10.2020 г. на началника на ГПУ Е. при РДГП Е. на ГДГП – МВР, с която на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) „връщане“ до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на заповедта като издадена при неизяснена фактическа обстановка, липса на мотиви, в нарушение на процесуалните правила, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Претендира се отменя на заповедта.

Ответникът началник на ГПУ Е. при РДГП Е. на ГДГП – МВР, не взема становище по оспорването.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от докладна записка рег. №6854р-19444 от 09.10.2020 г. на младши

експерт М. В. – КО в МГПВ на ГПУ Е., че на 09.10.2020 г., около 12:10 часа, в местността между път I-7 и [населено място], са установени три лица – мъже, легнали в храстите. След поискване на документи за самоличност, същите не представили такива и не говорили български език. Били задържани за установяване на самоличността им. След проведена беседа били установени като: А. Й., [дата на раждане], С. К., [дата на раждане] и Е. К., [дата на раждане], всички граждани на Република Турция.

Направено е предложение за издаване на заповеди по чл.41, т.1 ЗЧРБ предвид обстоятелствата, че са влезли нелегално в страната ни и без необходимите пътни документи.

Издадена е оспорената в настоящето производство Заповед № 68650Ч-82 от 09.10.2020 г. на началника на ГПУ Е. при РДГП Е. на ГДГП – МВР, с която на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ на чужденеца е наложена ПАМ „връщане“. Мотивите на административния орган са идентични с изложените в докладна записка рег. №6854р-19444 от 09.10.2020 г. и препращат към нея.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: С определение от 09.12.2020 г. на основание чл.161, ал.1 АПК е възстановен срокът за оспорване на акта, предвид което, както и подаването на жалбата от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съдът намира същата за процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, съдът констатира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.44, ал.1 ЗЧРБ предвид делегирането на правомощия за издаване на заповеди за налагане на ПАМ по чл.39а, т.2 ЗЧРБ със заповед № 1919 от 19.08.2014 г. на директора на РДГП – Е. в полза на началниците на ГПУ в състава на РДГП – Е.. Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК и чл.12, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО, вкл. чрез направеното позоваване в него на докладна записка рег. №6854р-19444 от 09.10.2020 г. Както в оспорената заповед, ката и в докладна записка рег. №6854р-19444 от 09.10.2020 г., е посочено, че чужденецът е преминал нелегално границата между Република Турция и Република България, без да притежава необходимите пътни документи – национален паспорт и положена в него виза, поради което не може да удостовери влизането в страната ни по законоустановения ред. Изложеното е основание почл.41, т.1, вр. чл.39а, т.2 ЗЧРБ, за налагане на ПАМ „връщане“ до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна. Връчването на акта в присъствието на преводач от турски език М. Ш. гарантира правото на лицето да разбере характера на наложената му мярка и да организира защитата си срещу нея. Упражняването ѝ е гарантирано от подадената жалба и възстановения срок за оспорване на акта, с което съдът приема за изпълнени процедурните гаранции по чл.13, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Не намират опора в доказателствата от административната преписка твърденията на чужденеца за неизясняване на фактическата обстановка по случая. Обстоятелствата по залавянето му, в близост до границата между Република Турция и

Република България, без документи за самоличност, подробно са описани в докладна записка рег. №6854р-19444 от 09.10.2020 г., не са оспорват от жалбоподателя, нито в жалбата са наведени конкретни други твърдения за релевантните обстоятелства по чл.41, т.1 ЗЧРБ.

По силата на чл.8, ал.1 ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. В случая няма спор, че при залавянето му на 09.10.2020 г. чуждият гражданин не е представил визираните документи, респ. не е удостоверил влизането си в страната по законоустановения ред. Съгласно чл.5, пар.1 от Кодекса на шенгенските граници външните граници могат да се преминават единствено на гранично-пропускателни пунктове, и то в рамките на определеното работно време, което изискване в случая не е спазено.

Изложеното определя чужденеца като лице в незаконен престой по смисъла на чл.3, т.2 от Директива 2008/115/ЕО. Респ. е налице материалноправното основание по чл.41, т.1 ЗЧРБ за налагане на ПАМ „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Съгласно чл.6, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО държавите-членки издават решение за връщане на всеки гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, без да се засягат изключенията, посочени в параграфи 2—5. В случая, не се твърдят и установяват изключенията, посочени в чл.6, параграфи 2—5 на Директива 2008/115/ЕО, както и нарушение на принципа „забрана за връщане“ по чл.5 от Директива 2008/115/ЕО – липсват данни за засягане на висши интереси на дете, на семейния живот на чужденеца или на неговото здравословно състояние. Липсват твърдения за наличие на основание по чл.9 от Директива 2008/115/ЕО за отлагане на извеждането.

Неопределянето на срок за доброволно напускане по чл.7 от Директива 2008/115/ЕО не представлява съществено процесуално нарушение. Националната уредба на възможността за доброволно връщане е дадена в чл.39б ЗЧРБ, като органът не се е позовал на чл.39б, ал.4 ЗЧРБ. Въпреки това и предвид изложените в акта мотиви за наличие на опасност от укриване, поради неустановената самоличност на чужденеца и наложената му ПАМ „принудително настаняване в СДВНЧ“, съдът приема, че е налице изключението по чл.7, пар.4 от Директива 2008/115/ЕО – опасност от укриване.

Изложеното обосновава налагане на мярката при спазване на материалноправните изисквания по чл.41, т.1 ЗЧРБ и чл.6, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО.

Съгласно пар.6 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО държавите-членки следва да следят за това прекратяването на незаконния престой на граждани на трети страни да се извършва по справедлива и прозрачна процедура. В съответствие с общите принципи на законодателството на ЕС, решенията съгласно настоящата директива следва да се вземат индивидуално и въз основа на обективни критерии, което означава, че незаконният престой не следва да е единственото обстоятелство, което трябва да се вземе предвид. Използването на принудителни мерки следва да бъде изрично подчинено на принципите на пропорционалност и ефективност на предприеманите мерки и преследваните цели (пар.13 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО). Предвид индивидуалното поведение на лицето по преминаване на границата между Република Турция и Република България без необходимите документи и на установеното за това място и липсата на твърдения за засягане на

основни права, съдът приема, че оспорената заповед се основава на обективни факти относно личното поведение на чужденеца. Мярката е наложена при спазване на принципа за пропорционалност при преценка на баланса между интересите на индивида и най-благоприятния интерес на обществото и държавата по смисъла на чл.6, ал.4 АПК. Наложена е при спазване на прозрачна процедура и при липса на данни за превратно упражняване на власт за постигането на целта ѝ - да се предотврати неразрешеното преминаване на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лица, които са преминали границата незаконно.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора ответникът има право на разноски, но същият не е заявил искане в тази насока, поради което разноски не се присъждат.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ град, I отделение, 69-и състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, принудително настанен в СДВНЧ – Любимец, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш. от АК Х., срещу Заповед № 6865ОЧ-82 от 09.10.2020 г. на началника на ГПУ Е. при РДГП Е. на ГДГП – МВР, с която на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: